

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๕๑/๒๕๕๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓/๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๖ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

นิติบุคคลอาคารชุดลาเมซอง ร่วมฤดี ที่ ๑

ผู้ฟ้องคดี

นายขวัญแก้ว วัชโรทัย ที่ ๒

นายแพทย์สงคราม ทรัพย์เจริญ ที่ ๓

พันเอก ชีระ จริยะเวช ที่ ๔

คุณหญิงสุนณา ทรัพย์เจริญ ที่ ๕

นายคีรี ชัยชนะวงศ์ ที่ ๖

นายสุชาติ ศุภสวัสดิ์กุล ที่ ๗

นายป้อมเพชร แก้วกาญจนโรจน์ ที่ ๘

นางเพชรรัตน์ ศาลิคุปต์ ที่ ๙

พลตำรวจตรี ประวุฒิ ถาวรศิริ ที่ ๑๐

นางไข่มพิสตร์ บำรุงตระกูล ที่ ๑๑

นางภรณ์ เจริญภักตร์ ที่ ๑๒

นางอัมพา สุวรรณสุข ที่ ๑๓

ระหว่าง

บริษัท ลาภประทาน จำกัด ที่ ๑

ผู้ร้องสอด

บริษัท ทับทิมทร จำกัด ที่ ๒

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติ

ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ ๑

ผู้อำนวยการสำนักการโยธา ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการ

กรุงเทพมหานคร ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

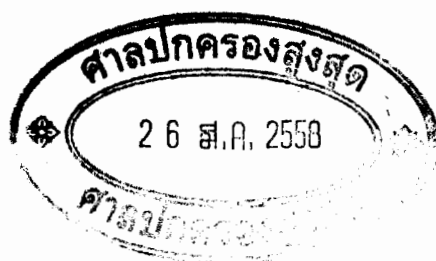
ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๗๐๓/๒๕๕๑
หมายเลขแดงที่ ๒๑๓/๒๕๕๕ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนเป็นเจ้าของอาคารและที่ดิน
และเป็นผู้พักอาศัยอยู่ในซอยร่วมฤดี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เมื่อประมาณเดือน
กันยายน ๒๕๔๘ ผู้ร้องสอดที่ ๑ ประสงค์จะก่อสร้างอาคารสูง ๑๘ ชั้น ในซอยร่วมฤดี จึงให้
สำนักงานเขตปทุมวันตรวจสอบและรับรองความกว้างของซอย ต่อมา สำนักงานเขตปทุมวัน
ได้มีหนังสือ ที่ กท ๔๔๐๓/๔๓๖๐ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๘ แจ้งว่า เขตถนนซอยร่วมฤดี
มีความกว้าง ๑๐.๐๐ เมตร ผิวจราจรกว้าง ๗.๕๐ เมตรตลอดแนว ผู้ร้องสอดที่ ๑ จึงได้ยื่น
แจ้งความประสงค์ก่อสร้างอาคารต่อสำนักการโยธาโดยใช้หนังสือดังกล่าวเป็นเอกสารประกอบ
และได้รับใบรับแจ้งตามแบบ กทม.๖ เลขที่ ๕๒๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๘
ต่อมา ประมาณเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๘ ผู้ร้องสอดที่ ๒ ได้ยื่นแจ้งความประสงค์ก่อสร้าง
อาคารสูง ๒๔ ชั้น ในซอยร่วมฤดีเพื่อใช้เป็นโรงแรมขนาด ๗๖ ห้อง โดยใช้หนังสือรับรอง
เขตทางซอยร่วมฤดีที่สำนักงานเขตปทุมวันออกให้แก่ผู้ร้องสอดที่ ๑ เป็นเอกสารประกอบ
และได้รับใบรับแจ้งตามแบบ กทม.๖ เลขที่ ๖๗๙/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๘
เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้ร้องเรียนไปยังกรุงเทพมหานครและสำนักงาน
เขตปทุมวัน ขอให้ตรวจสอบความกว้างของซอยร่วมฤดีและซอยร่วมฤดี ๒ สำนักงานเขต
ปทุมวันจึงมีหนังสือ ที่ กท ๔๔๐๓/๑๙๗๒ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๓
พร้อมด้วยแผนที่สังเขปและทะเบียนข้อมูลถนน ตรอก ซอย ในพื้นที่กรุงเทพมหานครฯ ว่า
ได้ตรวจสอบแล้ว ปรากฏผลตามเอกสารหลักฐานทะเบียนควบคุมที่สาธารณะของสำนักงาน

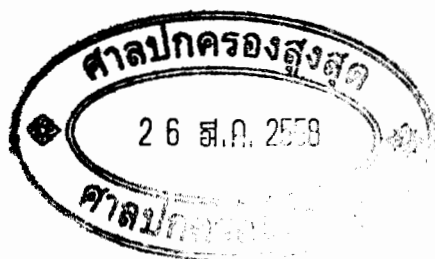
/เขตปทุมวัน...

เขตปทุมวัน ดังนี้ ซอยร่วมฤดีมีความกว้างของเขตทางประมาณ ๑๐.๐๐ เมตร แต่สภาพปัจจุบันวัดได้จริง ๗.๘๐ เมตร ถึง ๑๐.๔๐ เมตร ส่วนผิวจราจรกว้างประมาณ ๖.๑๐ เมตร ถึง ๖.๓๐ เมตร ซอยร่วมฤดี ๒ มีความกว้างของเขตทางประมาณ ๘.๐๐ เมตร สภาพปัจจุบันวัดได้ประมาณ ๖.๓๕ เมตร ถึง ๗.๑๐ เมตร ส่วนผิวจราจรกว้างประมาณ ๖.๓๕ เมตร ถึง ๗.๑๐ เมตร (ไม่มีทางเท้า) ซึ่งข้อความดังกล่าวขัดกับหนังสือรับรองของสำนักงานเขตปทุมวัน ฉบับลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๘ สำนักการโยธาจึงมีหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๖๓๔ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ถึงสำนักงานเขตปทุมวันให้ตรวจสอบความกว้างของซอยร่วมฤดี และมีหนังสือให้สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครรังวัดสอบเขต เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ผู้อำนวยการเขตปทุมวันและเจ้าหน้าที่ได้วัดความกว้างของซอยร่วมฤดีพบว่า บริเวณติดกับสถานที่ก่อสร้างอาคารมูลนิธิพิพาทมีเขตทางกว้าง ๙.๔๕ เมตร ไม่ถึง ๑๐.๔๐ เมตร ซึ่งอาคารของผู้ร้องสอดทั้งสองสูงเกินกว่า ๒๓ เมตร มีพื้นที่รวมเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร จึงขัดต่อข้อ ๒ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ต่อมา สำนักงานเขตปทุมวันได้มีหนังสือ ที่ กท ๔๔๐๓/๓๒๔๒ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงสำนักการโยธา แจ้งผลการตรวจสอบความกว้างของซอยร่วมฤดีว่า ตลอดซอยมีความกว้างไม่แน่นอน วัดตามจริงมีเขตทางกว้าง ๗.๘๐ เมตร ถึง ๑๐.๔๐ เมตร สำนักการโยธาจึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ แจ้งผู้ร้องสอดทั้งสองให้ทบทวนการก่อสร้างเนื่องจากเป็นอาคารที่ขัดกฎกระทรวงฉบับดังกล่าวไม่สามารถอนุญาตให้ก่อสร้างได้ และให้มีหนังสือลงวันที่เดียวกันถึงผู้อำนวยการเขตปทุมวัน เกี่ยวกับการแจ้งข้อทักท้วงดังกล่าว โดยให้พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้ร้องสอดทั้งสองได้อุทธรณ์หนังสือแจ้งข้อทักท้วงของสำนักการโยธา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติไม่รับพิจารณาอุทธรณ์เนื่องจากหนังสือดังกล่าวไม่ได้ลงนามโดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเป็นเพียงหนังสือแจ้งเตือนเท่านั้น ต่อมาประมาณเดือนกันยายน ๒๕๕๐ ผู้ร้องสอดที่ ๒ ได้ขอขยายห้องพักจากเดิม ๗๖ ห้องเป็น ๒๑๖ ห้อง ในพื้นที่อาคารเดิมและได้ยื่นแจ้งความประสงค์ดัดแปลงอาคาร สำนักการโยธาได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ แจ้งทักท้วงไปยังผู้ร้องสอดทั้งสองว่าอาคารที่ก่อสร้างขัดกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) เนื่องจากความกว้างของเขตทางน้อยกว่าที่กำหนดและได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๕๖๘๒ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้อำนวยการเขตปทุมวัน

/ระงับ...

ระงับการก่อสร้างอาคารทั้งสองหลังดังกล่าว โดยผู้ร้องสอดทั้งสองได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ อุทธรณ์หนังสือแจ้งทั้ท้วงของสำนักการโยธาต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งในการประชุมพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าเมื่อผู้อำนวยการเขตปทุมวัน ในฐานะผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่สาธารณะ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในฐานะเป็น ผู้อำนวยการทางหลวง และในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แม้จะมอบอำนาจให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปฏิบัติราชการแทนก็ตาม ต่างก็มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่สาธารณะชอยร่วมฤดีในสังกัดกรุงเทพมหานครทั้งสิ้น กรณีดังกล่าวจึงควรพิจารณาข้อเท็จจริงให้เป็นที่ยุติว่าชอยร่วมฤดีตั้งแต่ถนนเพลินจิตจนกระทั่งถึงที่ดินที่ตั้งอาคารของผู้ร้องสอดทั้งสอง หรือจากที่ตั้งอาคารของผู้ร้องสอดทั้งสองถึงถนนวิฑูย์มีความกว้างเท่าใด และอาศัยเอกสารหลักฐานหรือกฎหมายใดอ้างอิง เมื่อการแจ้งข้อทั้ท้วงซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครองมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ได้รับคำสั่ง จึงต้องมีข้อเท็จจริงที่ชัดเจนและเพียงพออันเป็นสาระสำคัญในการออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อข้อเท็จจริงในเรื่องความกว้างของชอยร่วมฤดี ซึ่งเป็นสาระสำคัญอันเป็นเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะต้องพิจารณาในการแจ้งข้อทั้ท้วง ยังไม่เป็นที่ยุติ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๘๐ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ แจ้งข้อทั้ท้วงให้ผู้ร้องสอดที่ ๑ แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณแบบแปลนตามมาตรา ๓๙ ตริ วรรคสอง (ตามรายการข้อ ๑๗) และมีหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๗๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ แจ้งข้อทั้ท้วงให้ผู้ร้องสอดที่ ๒ แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณแบบแปลนตามมาตรา ๓๙ ตริ วรรคสอง (ตามรายการข้อ ๒๐) จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงวินิจฉัยให้เพิกถอนหนังสือแจ้งข้อทั้ท้วง ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๘๐ และที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๗๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ เฉพาะรายการแนบท้ายคำสั่งข้อ ๑๗ และข้อ ๒๐ ตามลำดับ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงให้เป็นที่ยุติแล้วจึงดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๗๑๐/๔๕๙๔ และที่ มท ๐๗๑๐/๔๕๙๕ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ แจ้งผลคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๑๐๘/๒๕๕๑ และ ๑๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ ของผู้ร้องสอดทั้งสองตามลำดับ ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะผู้ร้องเรียนทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ วินิจฉัยอุทธรณ์โดยไม่ยึดถือข้อเท็จจริงความกว้างตามประกาศกรุงเทพมหานคร ฉบับลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๒๗ เรื่อง ลงทะเบียนทางหลวงเทศบาล

/ชอยร่วมฤดี...

ชอยร่วมฤดีและข้อมูลในแบบ ทล ๓ ตามหลักฐานข้อเท็จจริงแต่ละช่วงของชอยร่วมฤดี และมีได้ใช้อำนาจตามมาตรา ๕๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยมีได้แต่งตั้งผู้แทนไปตรวจสอบบริเวณที่ตั้งอาคารอันเป็นมูลกรณี ตามที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

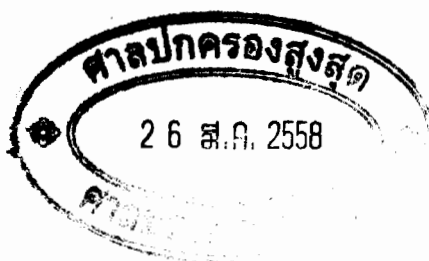
ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑๐๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

๒. เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๑๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยให้หนังสือแจ้งข้อทักท้วงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีผลบังคับต่อไป

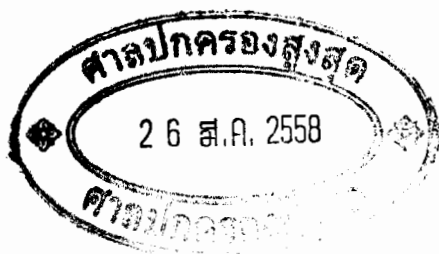
ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท ลาภประทาน จำกัด บริษัท ทับทิมทร จำกัด และผู้อำนวยการสำนักการโยธา เป็นผู้มีส่วนได้เสียตามกฎหมาย ในผลแห่งคดี จึงมีคำสั่งลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เรียกเข้ามาเป็นคู่กรณี โดยให้ บริษัท ลาภประทาน จำกัด เป็นผู้ร้องสอดที่ ๑ บริษัท ทับทิมทร จำกัด เป็นผู้ร้องสอดที่ ๒ ในฐานะคู่กรณีฝ่ายที่สาม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้อำนวยการสำนักการโยธา ปฏิบัติราชการแทน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนมีคำขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษา ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ ศาลได้ไต่สวนคู่กรณีทุกฝ่าย เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ และได้ออกตรวจสอบสถานที่บริเวณที่ตั้งอาคารพิพาทในชอยร่วมฤดี เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ โดยมีเจ้าหน้าที่รังวัดของสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครและ คู่กรณีทุกฝ่ายร่วมตรวจสอบสถานที่เกี่ยวกับความกว้างของเขตทางถนนชอยร่วมฤดี โดยตกลงรังวัด ๑๑ จุด ปรากฏผลดังนี้ คือ จุดที่หนึ่ง บริเวณปากซอยด้านถนนเพลินจิต ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้นำชี้ วัดได้ ๑๐.๑๐ เมตร จุดที่สอง บริเวณที่ดินแปลงหมายเลข ๙๒ ต่อแปลงหมายเลข ๙๙ ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้นำชี้ ได้ระยะ ๙.๑๖ เมตร จุดที่สาม บริเวณที่ดินแปลงหมายเลข ๙๙ ต่อแปลงหมายเลข ๑๐๐ ผู้ฟ้องคดีนำชี้ ได้ระยะ ๙.๓๐ เมตร ผู้ถูกฟ้องคดี นำชี้หยุดตะปูในแนวรั้วได้ระยะ ๑๐.๐๙ เมตร จุดที่สี่ บริเวณที่ดินแปลงหมายเลข ๑๐๐ ผู้ฟ้องคดีนำชี้ ได้ระยะ ๙.๕๓ เมตร จุดที่ห้า บริเวณที่ดินแปลงหมายเลข ๑๕๓ ผู้ร้องสอดนำชี้ ได้ระยะ

/๑๐.๑๕ เมตร...

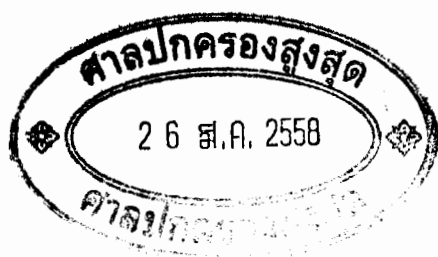
๑๐.๑๕ เมตร จุดที่หก บริเวณถัดจากจุดที่ห้าประมาณ ๑๐ เมตร ผู้ถูกฟ้องคดีนำชี้วัดได้ระยะ ๑๐.๑๐ เมตร ผู้ฟ้องคดีนำชี้จุดก่อนมีการรื้อรั้ว ได้ระยะ ๙.๔๓ เมตร จุดที่เจ็ด บริเวณหน้าที่ตั้งอาคารพิพาท ผู้ร้องสอดนำชี้ ได้ระยะ ๑๐.๓๓ เมตร ผู้ฟ้องคดีนำชี้ ได้ระยะ ๑๐.๓๒ เมตร จุดที่แปด บริเวณที่ดินแปลงหมายเลข ๕๔ ผู้ร้องสอดนำชี้ ได้ระยะ ๑๐.๕๓ เมตร ผู้ฟ้องคดีนำชี้ ได้ระยะ ๑๐.๔๖ เมตร จุดที่เก้า บริเวณถัดจากจุดที่แปดประมาณ ๑๐ เมตร ผู้ร้องสอดนำชี้ ได้ระยะ ๑๐.๔๐ เมตร จุดที่สิบ บริเวณหน้าบริษัทชินน็อก (ประเทศไทย) จำกัด ผู้ฟ้องคดีนำชี้ ได้ระยะ ๘.๐๘ เมตร จุดที่สิบเอ็ด บริเวณหลังสถานทูตสหรัฐอเมริกา ผู้ฟ้องคดีนำชี้ ได้ระยะ ๗.๓๘ เมตร ต่อมา ผู้ฟ้องคดีทำคำชี้แจงและคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำชี้แจงว่า ตามที่ศาลได้ออกเผชิญสืบตรวจสอบความกว้างของซอยร่วมฤดีนั้นเป็นการวัดด้วยเทป แต่หลักฐานการรังวัด ฉบับลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ โดยนายช่างรังวัด ๖ กรมที่ดิน ได้รังวัดด้วยกล้อง Theodolite โดยวิธีคำนวณทางพิภพศาสตร์ระบบ ยู ที เอ็ม เป็นระบบมาตรฐานสากลที่ใช้ในการออกเอกสารสิทธิของกรมที่ดิน ไม่ปรากฏว่าซอยร่วมฤดีบริเวณที่ทำการรังวัดมีความกว้างถึง ๑๐ เมตร การมีหนังสือตอบผู้ร้องสอดที่ ๑ โดยยึดถือทะเบียนข้อมูล ถนน ตรอก ซอย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร (กลุ่มรัตนโกสินทร์ จำนวน ๓ เขต) ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ ว่าความกว้างซอยร่วมฤดีระบุไว้ ๑๐ เมตร แต่ไม่มีข้อความว่าตลอดแนว ชัดแย้งกับทะเบียนรวบรวม ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ ที่กองสำรวจและแผนที่ที่ดิน สำนักการโยธาเก็บรักษาไว้ ซึ่งรวบรวมจากทุกเขตของกรุงเทพมหานครระบุไว้เป็นช่วงๆ กว้าง ๓ เมตร ถึง ๑๐ เมตร ตามสภาพจริงในปัจจุบัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงว่า ผู้อำนวยการเขตปทุมวันในฐานะผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่สาธารณะ ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ได้มีหนังสือ ที่ กท ๔๔๐๓/๔๓๖๐ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๘ ยืนยันความกว้างซอยร่วมฤดีมีความกว้าง ๑๐ เมตร ตลอดความยาวของซอยตั้งแต่ถนนเพลินจิตถึงถนนวิหุ โดยใช้หลักฐานทะเบียนควบคุมที่สาธารณะซึ่งสภาพจริงจากการที่ศาลได้ตรวจสอบสถานที่ปรากฏว่า บางจุดมีความกว้างน้อยกว่า ๑๐ เมตรและบางจุดมีความกว้างเกินกว่า ๑๐ เมตร แม้ว่าจะยังไม่อาจหาข้อยุติได้ก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีข้อสังเกตว่า โดยปกติการกำหนดแนวเขตทางสาธารณประโยชน์ ควรจะกันแนวเขตทางให้มีความกว้างของถนนเท่ากับตลอดความยาวถนน ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยในการจราจร ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงว่า จุดที่รังวัดแนวเขตทางซอยร่วมฤดี

จุดที่ ๑ จุดที่ ๓ และจุดที่ ๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้เป็นผู้นำชี้ ผู้นำชี้ในจุดดังกล่าวคือ
เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตปทุมวัน

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอให้ศาลกำหนดวิธีการชั่วคราว
ก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ให้ยกคำขอของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า มูลเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้เป็นกรณีเกี่ยวกับ
ความกว้างของเขตทางสาธารณะชอยร่วมฤดีซึ่งเป็นที่ตั้งของอาคารมูลนิธิ คือ อาคาร
ของผู้ร้องสอดทั้งสอง ซึ่งเข้าข่ายเป็นอาคารสูงและขนาดใหญ่พิเศษ ตามกฎกระทรวง
ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒
ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ผู้เสียหายหรือเป็นผู้ถูกโต้แย้งสิทธิในกรณีนี้ เพราะไม่มีกฎหมายบัญญัติ
ให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธินำคดีสู่ศาลในกรณีมีข้อพิพาทเกี่ยวกับทางสาธารณะระหว่างเอกชนกับรัฐ
ส่วนมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นบทบัญญัติพิเศษ ที่ให้ถือว่าเจ้าของหรือ
ผู้ครอบครองที่ดินหรืออาคารที่อยู่ใกล้ชิดหรือติดต่อกับอาคารที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น
หรือบุคคลซึ่งความเป็นอยู่หรือการใช้สอยที่ดินหรืออาคารถูกกระทบกระเทือนเนื่องจาก
การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นผู้เสียหายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาเท่านั้น
คดีนี้เป็นกรณีที่ผู้ร้องสอดได้ยื่นแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อก่อสร้างอาคาร ตามมาตรา ๓๙ ทวิ
และเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งข้อทักท้วงจนเป็นเหตุให้ผู้ร้องสอดอุทธรณ์คำสั่ง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ได้มีคำวินิจฉัยเพิกถอนคำสั่งเฉพาะเรื่องเขตทางของชอยร่วมฤดี โดยให้เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นตรวจสอบแนวเขตทางให้ชัดเจนก่อน การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่
ก่อให้เกิดความเสียหายและโต้แย้งสิทธิของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และในการพิจารณาวินิจฉัย
อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เชิญผู้ร้องสอด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ฟ้องคดี
และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว แต่ปรากฏว่าข้อเท็จจริงของชอยร่วมฤดี
ซึ่งเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีมีความกว้างยังไม่เป็นที่ยุติ ทั้งยังเป็นสาระสำคัญที่เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นจะต้องพิจารณาให้แน่ชัดเสียก่อน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ยุติก่อนแล้วให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่
ต่อไป จึงเป็นการวินิจฉัยโดยชอบแล้ว นอกจากนี้ สำนักการโยธาได้มีหนังสือแจ้งให้
สำนักงานเขตปทุมวันตรวจสอบและยืนยันความกว้างของเขตทางชอยร่วมฤดีอย่างต่อเนื่อง
ตามหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๕๕๒๓ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๖๑๕
ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๑๕๘๓ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๐

/หนังสือ...

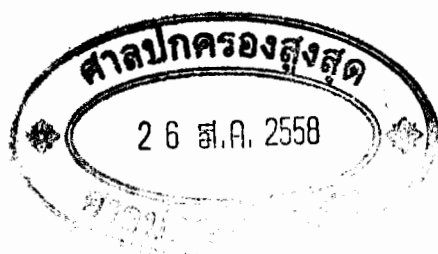
หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๒๒๒๙ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๓๒๓๗ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๓๖๒๒ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๔๐๘๓ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๔๔๗๖ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่สำนักงานเขตปทุมวันไม่เคยแจ้งผลให้ทราบและอาคาร ได้มีการดำเนินการก่อสร้างมาตลอด ต่อมา ผู้ร้องสอดที่ ๒ ได้ยื่นแจ้งความประสงค์ดัดแปลง อาคาร แต่สำนักการโยธาไม่รับแจ้งเนื่องจากยังไม่ได้ข้อยุติเรื่องความกว้างของเขตทาง ซึ่งสำนักงานกฎหมายและคดี กรุงเทพมหานคร มีความเห็นว่า หน่วยงานมีหน้าที่ต้องออก ใบรับแจ้งให้แก่ผู้ยื่นแจ้งภายในวันที่ได้รับแจ้ง โดยเมื่อตรวจสอบพบข้อเท็จจริงว่าชอยร่วมฤดี มีความกว้างไม่เป็นไปตามที่กฎกระทรวงกำหนดก็สามารถออกคำสั่งให้ระงับการก่อสร้าง ดัดแปลงได้ และให้สำนักการโยธาเร่งรัดสำนักงานเขตปทุมวันตรวจสอบความกว้างของ ชอยร่วมฤดีให้ได้ข้อเท็จจริงที่ชัดเจนต่อไป ซึ่งต่อมาปลัดกรุงเทพมหานครให้ส่งการสำนัก การโยธาดำเนินการกับการแจ้งความประสงค์ฯ ให้ถูกต้องต่อไป ผู้ร้องสอดทั้งสองจึงได้ยื่น แจ้งความประสงค์ดัดแปลงอาคาร ตามใบรับแจ้ง กทม.๖ เลขที่ ๕๑๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ และ กทม.๖ เลขที่ ๕๒๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ แต่การที่สำนัก การโยธามีหนังสือแจ้งข้อทักท้วงต่อผู้ร้องสอดทั้งสอง ตามหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๗๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ และหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๘๐ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ เนื่องจากความกว้างของชอยร่วมฤดีตามสภาพจริงและตามหลักฐานของสำนักงานเขต ในฐานะผู้ดูแลที่สาธารณะมีความขัดแย้งกัน ซึ่งสำนักการโยธาได้มีหนังสือแจ้งให้สำนักงาน เขตปทุมวันตรวจสอบและยืนยันหลายครั้ง ตามหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๕๕๘๐ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๕๗๔๕ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๖๑๘๘ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๖๗๙๓ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๒๗๔๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๑ และหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๔๓๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แต่ไม่ได้รับคำตอบ สำนักการโยธาเกรงว่าหากปล่อยเวลาให้เนิ่นนานความเสียหายร้ายแรงอาจเกิดขึ้นกับทุกฝ่าย จึงได้ยึดถือความกว้างของเขตทางชอยร่วมฤดีสภาพจริงตามที่สำนักงานเขตปทุมวัน ได้ตรวจสอบและแจ้งให้ทราบครั้งสุดท้ายตามหนังสือ ที่ กท ๔๔๐๓/๓๒๔๒ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จึงมีหนังสือแจ้งข้อทักท้วงดังกล่าว อีกทั้งกรณีความกว้างเขตทาง ชอยร่วมฤดีอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานเขตปทุมวันในฐานะผู้ดูแลที่สาธารณะ

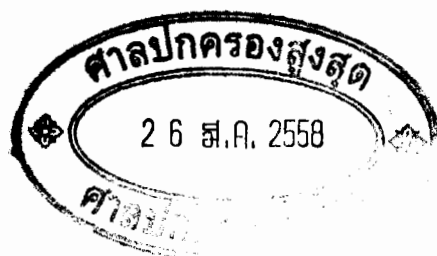
/ตามพระราชบัญญัติ...

ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ การที่จะอนุญาตก่อสร้างอาคารจึงต้องได้ข้อเท็จจริงเรื่องความกว้างของเขตทางจากสำนักงานเขตปทุมวัน ซึ่งจนถึงปัจจุบันยังไม่ได้รับการยืนยันแต่อย่างใด

ผู้ร้องสอดที่ ๑ ชี้แจงแก้คำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนไม่เป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนมีที่อยู่อาศัยห่างจากบริเวณที่ผู้ร้องสอดทำการก่อสร้างอาคารระยะทางประมาณ ๖๘.๘๘ เมตร ผู้ร้องสอดที่ ๑ ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ๑๘ ชั้น โดยได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขแนบท้ายแบบ กทม.๖ เลขที่ ๕๒๘ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๘ ทุกประการ จึงมิได้มีผลกระทบต่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรืออาคารที่อยู่ใกล้เคียงหรือติดต่อกับอาคารที่ผู้ร้องสอดก่อสร้างตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนมิได้บรรยายฟ้องว่าได้รับความเดือดร้อนอย่างไรโดยชัดแจ้ง อีกทั้งเมื่อพิจารณาตามมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สถานะของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนมิได้เป็นบุคคลตามที่มาตรา ๕๒ กำหนดจึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และขอให้ไปเผชิญกับความกว้างของซอยร่วมฤดีจึงไม่มีอำนาจกระทำการได้ นอกจากนี้ ขั้นตอนการใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเรื่องภายในของหน่วยงานของรัฐ และการฟ้องคดีในกรณีนี้ไม่เกี่ยวกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง สำหรับกรณีการก่อสร้างอาคาร ผู้ร้องสอดที่ ๑ ได้ขอรังวัดรวมโฉนดที่ดินทั้งเก้าโฉนดโดยผู้อำนวยการเขตปทุมวันได้มอบให้นายช่างสำรวจ ๒ เป็นผู้มาระวางชี้แนวเขต ซึ่งได้รับรองว่าหลักเขตที่ปักหมายเลขที่ดินถูกต้องแล้ว ต่อมาประมาณเดือนธันวาคม ๒๕๔๘ ผู้ร้องสอดได้ขอรังวัดแบ่งแยกที่ดินในนามเดิม ผู้อำนวยการเขตปทุมวันได้มอบให้นายช่างสำรวจ ๖ เป็นผู้มาระวางชี้แนวเขตซึ่งได้รับรองว่าหลักเขตที่ปักหมายเลขที่ดินถูกต้องแล้วเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าผู้อำนวยการเขตปทุมวันรับรองแล้วว่า หลักฐานทะเบียนข้อมูล ถนน ตรอก ซอย ในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานเขตปทุมวันใช้อยู่แน่นอนถูกต้องและใช้เป็นบรรทัดฐานในการรังวัดสอบเขตซอยร่วมฤดี นอกจากนี้ ก่อนที่สำนักงานเขตปทุมวันจะมีหนังสือ ที่ กท

๔๔๐๓/๔๓๖๐ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๘ แจงให้ผู้ร้องสอดที่ ๑ ทราบว่าซอยร่วมฤดี มีความกว้าง ๑๐.๐๐ เมตร นั้น สำนักงานเขตปทุมวันได้มีหนังสือ ที่ กท ๔๔๐๓/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๗ แจงบริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน) ว่า (๑) ซอยร่วมฤดีจากถนนเพลินจิต ถึงถนนวิฑูรย์มีความกว้าง ๑๐ เมตร ซึ่งเป็นหนังสือที่ออกก่อนหนังสือฉบับที่แจงผู้ร้องสอด ดังนั้น ผู้อำนวยการเขตปทุมวันจึงได้แจ้งความกว้างของซอยร่วมฤดีโดยยึดถือตามหลักฐาน ทะเบียนข้อมูล ถนน ตรอก ซอย ในพื้นที่กรุงเทพมหานครเช่นเดียวกันทุกราย ประกอบกับ หลักฐานในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงสรรพศาสตร์ศุภกิจได้อุทิศที่ดิน ตามสำเนาโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๖๖๐ เลขที่ดิน ๘๑ ให้เป็นถนนสาธารณะ (ปัจจุบันเป็นถนน เพลินจิต) พร้อมทั้งแบ่งแยกที่ดินออกอีก ๓ โฉนด คือ เลขที่ดิน ๒๓๐ เลขที่ดิน ๒๓๑ และ เลขที่ดิน ๒๓๒ ต่อมา วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๕ เจ้าพระยาอภัยราชามหาายุติธรรมธร ได้อุทิศที่ดินเป็นถนนสาธารณะเพิ่มเติม ปัจจุบันคือซอยร่วมฤดี พร้อมแบ่งแยกที่ดินออกอีก ๑ โฉนด คือ เลขที่ดิน ๒๑๕ และเลขที่ดิน ๒๑๖ การแบ่งแยกโฉนดดังกล่าวได้แบ่ง ซอยร่วมฤดีมีลักษณะชัดเจนว่าเป็นเส้นตรง เมื่อวัดระยะด้วยสเกล ๑ ต่อ ๑๐๐ ตามรูปโฉนดที่ดิน ระวัง ๑๓/๓๑ เลขที่ ๘๑ เทียบเคียงกับสเกลตามสำเนาโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๖๖๐ เลขที่ ๘๑ จากมุมที่ดินด้านทิศตะวันออกถึงสุดเขตซอยร่วมฤดีมีระยะ ๐.๓ เซนติเมตร เมื่อคำนวณ เปรียบเทียบที่จำลองแผนที่มีระยะเท่ากับ ๗ เส้นหารด้วย ๖.๙ เซนติเมตร คูณด้วย ๐.๓ เซนติเมตร คูณด้วย ๒๐ วา จะเท่ากับ ๖.๐๘๖ วา และเมื่อหักระยะที่ดินตามโฉนดที่ดิน เลขที่ ๒๑๕ โดยการวัดตามแผนที่เลขที่ดิน ๘๑ มาตรฐาน ๑ ต่อ ๕๐๐ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ทำให้ซอยร่วมฤดีมีความกว้าง ๕.๐๘๖ วา หรือเท่ากับ ๑๐.๑๗ เมตร ซึ่งเมื่อวัดระยะจาก ไบร้บรองเจ้าของที่ดินข้างเคียง ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๔ แนบท้ายจำนวน ๔ ฉบับ ด้วยมาตรฐาน ๑ ต่อ ๒๐๐๐ ตามผังการรังวัดวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๕ มีความกว้างของซอย หรือถนนตัดใหม่ (ซอยร่วมฤดี) กว้าง ๑๐.๐๐ เมตร ดังนั้น จากประวัติของซอยร่วมฤดีข้างต้น หนังสือสำนักงานเขตปทุมวัน ที่ กท ๔๔๐๓/๑๙๗๒ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๙ บันทึก ความกว้างของซอยร่วมฤดีทะเบียนข้อมูล ถนน ตรอก ซอย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๗ และหนังสือ ที่ กท ๔๔๐๓/๔๓๖๐ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๘ ย่อมไม่ขัดแย้งกัน ส่วนการที่ระบุว่าสภาพปัจจุบันวัดได้จริง มีเขตทาง ๖.๓๕ เมตร ถึง ๗.๑๐ เมตร และผิวจราจร กว้างประมาณ ๖.๓๕ เมตร ถึง ๗.๑๐ เมตร นั้น เป็นข้อเท็จจริงที่ประชาชนผู้อยู่อาศัยในซอยร่วมฤดี ได้บุกรุกเขตทางอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ควบคุมดูแล

/ที่สาธารณะ...

ที่สาธารณะจะดำเนินการตรวจสอบพื้นที่จากเอกสารหลักฐานทะเบียนควบคุมที่สาธารณะของสำนักงานเขตใซ้อยู่ ส่วนประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง ลงทะเบียนทางหลวงเทศบาล ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๒๗ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๒ (๔) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ แล้ว ส่วนหลักฐานทะเบียนข้อมูล ถนน ตรอก ซอย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร (กลุ่มรัตนโกสินทร์ จำนวน ๓ เขต) ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ เกิดจากการที่กรุงเทพมหานครและกองควบคุมอาคาร สำนักงานโยธา ได้สั่งการให้สำนักงานเขตตรวจสอบเขตทางของถนน ตรอก ซอย ที่อยู่ในความรับผิดชอบแล้วรวบรวมเพื่อใช้ยึดถือปฏิบัติทุกสำนักงานเขตเป็นมาตรฐานเดียวกันหลังจากที่ประกาศกรุงเทพมหานครดังกล่าวสิ้นสุดไป การที่สำนักงานเขตปทุมวันยึดถือเขตทางตามที่กำหนดไว้ในหลักฐานทะเบียนข้อมูล ถนน ตรอก ซอย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร (กลุ่มรัตนโกสินทร์ จำนวน ๓ เขต) ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ จึงชอบแล้ว ประกอบกับผู้มีอำนาจตรวจสอบว่าซอยร่วมฤดีมีความกว้างถึง ๑๐ เมตรหรือไม่นั้น เป็นอำนาจของผู้อำนวยการเขตปทุมวัน และในการตรวจสอบความกว้างของเขตทางสาธารณะนั้นขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลรักษาที่สาธารณะว่าสมควรจะใช้วิธีการใดจึงจะเหมาะสม รวมถึงมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ไม่ได้บัญญัติให้คณะกรรมการควบคุมอาคารมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาเกี่ยวกับที่สาธารณะ ดังนั้น ในการตรวจสอบความกว้างของเขตทางสาธารณะจึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งยกฟ้อง

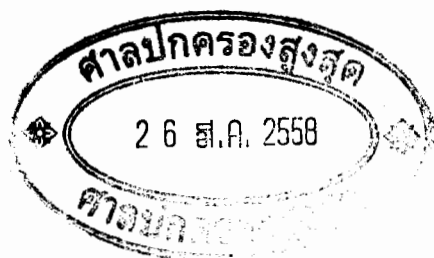
ผู้ร้องสอดที่ ๒ ทำคำชี้แจงแก้คำฟ้องมีสาระสำคัญเช่นเดียวกับคำชี้แจงของผู้ร้องสอดที่ ๑ และชี้แจงเพิ่มเติมว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ผู้ร้องสอดที่ ๒ ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ๒๔ ชั้น รวมชั้นใต้ดิน ๒ ชั้น เพื่อใช้เป็นโรงแรม (๗๖ ห้อง) สำนักงาน ภัตตาคาร และจอยรถยนต์ พื้นที่ ๒๘,๙๘๗ ตารางเมตร และใช้เป็นที่จอยรถยนต์จำนวน ๑๘๓ คัน จำนวน ๑ หลัง ตามแบบ กทม.๖ เลขที่ ๖๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ต่อมา ได้รับอนุญาตให้ดัดแปลงเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ๒๔ ชั้น รวมชั้นใต้ดิน ๒ ชั้น เพื่อใช้เป็นโรงแรม (๒๑๔ ห้อง) สำนักงาน ภัตตาคาร และจอยรถยนต์ พื้นที่ ๒๖,๒๕๖ ตารางเมตร และใช้เป็นที่จอยรถยนต์ จำนวน ๑๖๓ คัน จำนวน ๑ หลัง ตามแบบ กทม.๖ เลขที่ ๕๑๖/๒๕๕๐

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ รวมทั้งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณา
รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมแล้ว การก่อสร้างอาคารของผู้ร้องสอดที่ ๒
จึงไม่ขัดต่อกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนคัดค้านคำให้การว่า คำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
มีผลยกเลิกหนังสือแจ้งข้อทักท้วงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และทำให้ผู้อำนวยการเขตปทุมวัน
และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครไม่ได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร ทั้งที่มีหลักฐาน
ชัดเจนว่าชอยร่วมฤดีมีเขตทางกว้างไม่ถึง ๑๐ เมตร ตลอดแนว เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ร้องสอดทั้งสอง
ก่อสร้างอาคารที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายจนเสร็จซึ่งมีผลกระทบต่อผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ
และในหมายเหตุของหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยมีข้อความระบุว่า ถ้าประสงค์จะได้แย้งคำวินิจฉัย
อุทธรณ์ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองกลางได้ อีกทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนเป็น
ผู้อาศัยที่อยู่ใกล้เคียงกับการปลูกสร้างอาคารพิพาท ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนจึงเป็นผู้ได้รับความ
เดือดร้อนเสียหายตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดี
ปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ในส่วนความกว้างของชอยร่วมฤดี หลักฐานต่างๆ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ได้รับจากหน่วยราชการและจากผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนมีน้ำหนักเพียงพอที่จะวินิจฉัยได้ว่า
เขตทางกว้างไม่ถึง ๑๐.๐๐ เมตร ตลอดแนว ถ้าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาโดยอาศัยผู้มี
ความรู้เรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบการรังวัดที่ดินมาให้ความเห็น
เป็นเอกสารหรือชี้แจงผลการรังวัด และแผนที่ที่แสดงชัดเจนว่าเขตทางกว้างไม่ถึง ๑๐.๐๐ เมตร
ย่อมเป็นหลักฐานให้การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งมีอำนาจในการแสวงหาและ
นำหลักฐานที่จำเป็นมาประกอบ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับละเว้นไม่ดำเนินการ แต่ไปรับฟัง
เอกสารของผู้ผู้อำนวยการเขตปทุมวันที่ไม่มีน้ำหนักโดยไม่พิจารณาหลักฐานที่ขัดแย้ง
กับเอกสารของสำนักงานเขตปทุมวัน จึงเป็นการวินิจฉัยโดยไม่สุจริต ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ได้วินิจฉัยเฉพาะหนังสือของผู้ผู้อำนวยการเขตปทุมวัน ๒ ฉบับ คือ หนังสือ ที่ กท ๔๔๐๓/๔๓๖๐
ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือ ที่ กท ๔๔๐๓/๕๙๒๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑
ที่แจ้งเรื่องความกว้างตามทะเบียนที่สาธารณะกว้าง ๑๐.๐๐ เมตร ซึ่งขัดกับหลักฐานอื่น
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคณะกรรมการที่ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหลายด้านรวมทั้งด้าน
กฎหมายที่ดิน ย่อมทราบดีว่าชอยร่วมฤดีจะไม่มีกรออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง

/แต่กลับ...

แต่กลับรอฟผลการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเป็นเหตุผลว่าความกว้างเขตทางที่ยังไม่ยุติ ซึ่งหากพิจารณาความกว้างของเขตทางและความกว้างของที่ดินตามกฎหมายกระทรวงโดยสุจริต คงไม่เพิกถอนคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และให้หาข้อยุติเรื่องเขตทางที่ไม่มีที่สิ้นสุดเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ให้สำนักงานเขตปทุมวันทำการตรวจสอบเขตทางชอยร่วมฤดีตั้งแต่วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ และมีหนังสือเร่งรัดสอบถามเป็นระยะๆ ต่อเนื่องกันถึง ๑๔ ครั้ง ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๙ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๑ แม้แต่คณะทำงานพิจารณาและตรวจสอบความกว้างชอยร่วมฤดีที่แต่งตั้งโดยกรุงเทพมหานครตามคำสั่งที่ ๓๕๑๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๑ ได้ประชุมถึง ๔ ครั้ง ครั้งสุดท้ายเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ สำนักงานเขตปทุมวันก็ยังไม่สามารถหาหลักฐานมาแสดงได้ หลังจากการประชุมคณะทำงานพิจารณาและตรวจสอบความกว้างของชอยร่วมฤดี ประธานคณะทำงานได้แจ้งว่าปลัดกรุงเทพมหานครได้มีคำสั่งกำหนดวันให้สำนักงานเขตปทุมวันแจ้งผลการตรวจสอบความกว้างของชอยร่วมฤดีแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้พิจารณาระงับหรืออนุญาตการก่อสร้างภายใน ๓๐ วัน สำนักงานเขตปทุมวันก็ยังไม่นำหลักฐานมาแสดง อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะประธานคณะทำงานแจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ว่า การที่สำนักงานเขตปทุมวันอ้างว่ามีการอุทิสที่ดินบริเวณนี้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๕ แต่สำนักงานเขตไม่สามารถนำหลักฐานการอุทิสให้เป็นเขตทางกว้าง ๑๐ เมตร ตลอดแนว มาแสดงได้แต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนคัดค้านคำชี้แจงของผู้ร้องสอดทั้งสองว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนมีสิทธิฟ้องคดีเนื่องจากเป็นผู้อยู่อาศัยในชอยร่วมฤดีที่มีการปลูกสร้างอาคารพิพาท ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากปัญหาจราจร อุบัติเหตุ ความเสี่ยงภัยจากอัคคีภัย ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการใช้อาคารพิพาท อีกทั้งผู้ฟ้องคดีเป็นคู่กรณีตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และการที่ผู้ร้องสอดทั้งสองอ้างหนังสือสำนักงานเขตปทุมวัน ที่ กท ๔๔๐๓/๔๓๖๐ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๘ ซึ่งตอบเรื่องเขตทางแก่ผู้ร้องสอดที่ ๑ ว่าได้ตรวจสอบความกว้างของชอยดังกล่าวแล้ว (ไม่ใช่ตรวจสอบทะเบียนที่สาธารณะ) ปรากฏว่ามีความกว้าง ๑๐ เมตร ตลอดแนว ขัดแย้งกับหนังสือสำนักงานเขตปทุมวัน ที่ กท ๔๔๐๓/๓๒๔๒ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ซึ่งตอบสำนักงานการโยธาที่ขอให้ตรวจสอบเขตทาง และขัดแย้งกับหนังสือสำนักงานเขตปทุมวัน ที่ กท ๔๔๐๓/๑๙๗๒ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๙ โดยไม่เหมือนกับหนังสือสองฉบับแรกที่ทำ

/ตรวจสอบ...

ตรวจสอบชอยร่วมฤดี และการรังวัดตรวจสอบวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๙ อีกครั้งหนึ่ง ต่อหน้าผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนมีระยะเขตทางกว้างไม่ถึง ๑๐ เมตร ตลอดแนว จึงเป็นหลักฐานที่แสดงว่าสำนักงานเขตปทุมวันไม่ได้ทำการตรวจสอบชอยร่วมฤดีต่อเนื่องโดยตลอดดังที่ให้การรับรองกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ร้องสอดที่ ๑ ในครั้งแรก และยังขัดแย้งกับผลการรังวัดชอยร่วมฤดีในวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และขัดแย้งกับผลการวัดในวันที่ศาลเผชิญสืบเมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ ซึ่งในกรณีนี้สำนักงานโยธาได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีอำนาจทักท้วงหนังสือของสำนักงานเขตปทุมวันที่ไม่ตรงความจริง รวมถึงแจ้งข้อทักท้วงไม่ให้ก่อสร้างอาคารที่ผิดกฎหมายได้ และในการตรวจสอบความกว้างของชอยร่วมฤดี ปลัดกรุงเทพมหานครสั่งการให้สำนักงานเขตปทุมวันหาหลักฐานเขตทางกว้าง ๑๐ เมตร มาแสดงภายใน ๓๐ วัน โดยไม่ต้องรอการตัดสินใจของศาลปกครองชั้นต้น แต่ก็ยังไม่สามารถหาหลักฐานมาแสดงได้แต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองแถลงต่อศาลว่า เมื่อชอยร่วมฤดีทางกายภาพมีความกว้างไม่แน่นอนและไม่ยุติว่ามีความกว้างเท่าใด ตรงตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวอีกครั้ง จึงไม่อาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนเป็นผู้ได้รับความเสียหายโดยตรง ส่วนความเดือดร้อนเกี่ยวกับการจราจร อุบัติเหตุ เป็นเรื่องของผลกระทบที่เกิดตามปกติเมื่อมีการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพิ่มขึ้น ส่วนความเสียหายที่เกิดจากอัคคีภัยซึ่งอาจเป็นเรื่องก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงนั้น ความเสียหายดังกล่าวเป็นเพียงเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งไม่แน่นอนแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การเพิ่มเติมว่า ขอยืนยันตามคำให้การที่ได้ยื่นต่อศาลแล้ว

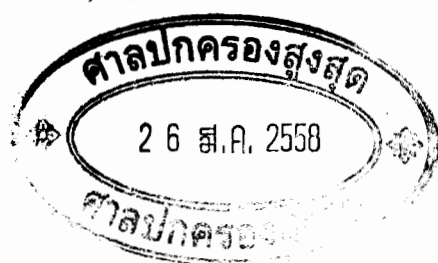
ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนชี้แจงว่า การที่สำนักงานเขตปทุมวันได้แจ้งข้อเท็จจริงเรื่องการตรวจสอบความกว้างของเขตทางให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบว่าได้ทำการตรวจสอบชอยร่วมฤดีต่อเนื่องกันโดยตลอดจนไปเชื่อมกับถนนสาธารณะ (ถนนเพลินจิต) ปรากฏว่ามีแนวเขตทางกว้างประมาณ ๑๐ เมตร ตามหนังสือ ที่ กท ๔๔๐๓/๔๘๘๑ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ เท่ากับเป็นการยกเลิกใบรับรองความกว้างเขตทางโดยปริยายที่ออกให้ผู้ร้องสอดที่ ๑ ครั้งแรกตามหนังสือ ที่ กท ๔๔๐๓/๔๓๖๐ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๘ ว่าชอยร่วมฤดีมีความกว้าง ๑๐ เมตร ผิวจราจรกว้าง ๗.๕๐ เมตร ตลอดแนว ประกอบกับ

/เจตนารมณ์...

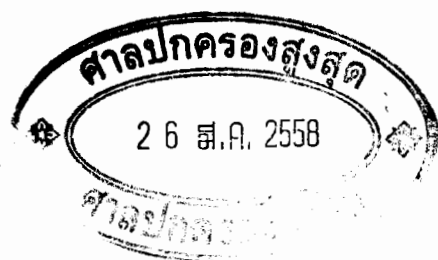
เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ การตีความกฎหมายต้องตีความเพื่อประโยชน์ของมหาชนเพื่อป้องกันการจราจรติดขัดมากขึ้น และมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนจากควันพิษจากท่อไอเสียที่มากขึ้น ผลกระทบต่อการสัญจรของประชาชน ตลอดจนมีผลกระทบต่อผู้พักอาศัยในซอยร่วมฤดี รวมทั้งประชาชนที่มีความจำเป็นต้องเดินทาง นอกจากนี้ การพิจารณาความกว้างของเขตทางของซอยร่วมฤดีต้องพิจารณาจากหน้าบริเวณอาคารก่อสร้างที่ต่อเชื่อมกับทางสาธารณะทั้ง ๒ ด้าน คือ ทั้งทางด้านที่ติดกับถนนเพลินจิตและถนนวิฑู เพราะกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ระบุไว้ว่าถนนหน้าอาคารต้องเชื่อมกับถนนสาธารณะอื่นที่มีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร ซึ่งไม่ได้มีข้อความกำหนดว่าต่อเชื่อมเพียงด้านหนึ่งด้านใดไปจนเชื่อมถนนสาธารณะตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้าง ซึ่งหากมีรถเข้าออกมากขึ้นถ้าด้านหนึ่งด้านใดแคบกว่าที่กฎกระทรวงกำหนดย่อมเกิดการจราจรติดขัดได้มากขึ้นเช่นเดียวกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยรวมสองประเด็น ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีหรือไม่ เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นนิติบุคคลอาคารชุดตั้งอยู่ในซอยร่วมฤดี ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์และหรือพักอาศัยในอาคารชุดลาเมซอง ร่วมฤดี ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๓ เป็นเจ้าของอาคารและที่ดินที่ตั้งอยู่ในซอยร่วมฤดี โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะตัวแทนผู้พักอาศัยในซอยร่วมฤดี จำนวน ๓๑ ราย ได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และได้เข้าร่วมชี้แจงข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ รวมทั้งผู้ร้องสอดทั้งสองผู้แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้แทนผู้อำนวยการเขตปทุมวัน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์และได้แจ้งผลการวินิจฉัยให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ทราบ ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนจึงเป็นผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง และถือเป็นผู้กระผิดตามมาตรา ๕ วรรคแปด แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือประโยชน์เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อีกทั้งคำขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคำขอที่ศาลสามารถกำหนดคำบังคับได้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประเด็นที่สองคดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๐๘/๒๕๕๑

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ และที่ ๑๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกประจำวันตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเขตทางสาธารณะขอความร่วมมือมาโดยตลอดแล้วก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความกว้างของเขตทางถนนขอความร่วมมือยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่ถูกต้องแน่ชัด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังมีได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอตามนัยมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยการขอให้ผู้อำนวยความสะดวกประจำวันและเจ้าพนักงานที่ดิน สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร ตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยรังวัดสอบเขตทางสาธารณะตามหลักวิชาการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความกว้างของเขตทางขอความร่วมมือบริเวณที่พิพาทที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายเพื่อนำมาใช้ประกอบการพิจารณาทางปกครอง การมีหนังสือแจ้งข้อทักท้วงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ร้องสอดทั้งสองแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณแบบแปลนตามมาตรา ๓๙ ตี ๑ วรรคสอง จึงเป็นการพิจารณาทางปกครองที่ไม่ต้องด้วยมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และมีอาจถือว่าเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ร้องสอดทั้งสองโดยมีคำวินิจฉัยให้เพิกถอนหนังสือแจ้งข้อทักท้วงเฉพาะรายการที่ระบุว่า เขตทางขอความร่วมมือตามสภาพจริงกว้าง ๗.๘๐ เมตร ถึง ๑๐.๔๐ เมตร ทำให้อาคารที่ยื่นแจ้งขัดกฏกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงให้เป็นที่ยุติแล้วจึงดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ตามคำวินิจฉัยที่ ๑๐๘/๒๕๕๑ และคำวินิจฉัยที่ ๑๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งในการแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความกว้างของเขตทางถนนขอความร่วมมือเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อาจไปเผชิญสืบตามคำร้องขอของผู้ฟ้องคดีและไม่อาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลหรือหน่วยงานใดมาประกอบการวินิจฉัยตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ นอกจากขอความร่วมมือจากเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และเจ้าพนักงานที่ดินเพื่อขอให้ร่วมกันดำเนินการรังวัดสอบเขตทางสาธารณะตามหลักวิชาการ ประกอบกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความกว้าง

/ขอเขต...

ของเขตทางสาธารณะชอยร่วมฤดียอมเป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้มีอำนาจออกคำสั่งตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร มิใช่อำนาจหน้าที่โดยตรงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนอุทธรณ์ว่า ในการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้สอบถามข้อเท็จจริงหรือกระทำการใดๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๑ ของพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยกรณีความกว้างของชอยร่วมฤดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรอให้สำนักงานเขตปทุมวันส่งหลักฐานเกี่ยวกับความกว้างของชอยร่วมฤดีเพื่อให้เห็นว่าไม่ได้ออกหนังสือรับรองเขตทางที่เกินความจริง นอกจากเอกสารที่สำนักงานเขตปทุมวันอ้างว่าใช้ทะเบียนที่สาธารณะส่วนประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง ลงทะเบียนทางหลวงเทศบาล ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๒๗ ที่แสดงความกว้างแต่ละช่วงไม่เท่ากันของชอยร่วมฤดีตรงกับผลการรังวัด ๒ ครั้ง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงให้สำนักงานเขตปทุมวันดำเนินการตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ด้วยเหตุนี้ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้ฟ้องสำนักงานโยธาเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพราะเห็นด้วยกับการปฏิบัติงานดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ให้นำหน้าของหลักฐานจากกรมที่ดิน และหลักฐานอื่นที่เป็นข้อเท็จจริงจากผู้ฟ้องคดี รวมทั้งไม่รอหลักฐานจากผู้อำนวยการเขตปทุมวัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องเป็นผู้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยพิจารณาข้อมูลหลักฐานที่ได้รับจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะจากกรมที่ดิน ซึ่งถือว่าเป็นหลักฐานสำคัญ เมื่อความกว้างของชอยร่วมฤดีตามบันทึกในทะเบียนข้อมูลไม่ปรากฏว่าหน่วยงานใดเป็นผู้ตรวจสอบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจหน้าที่ให้สำนักงานเขตปทุมวันนำหลักฐานมาพิสูจน์ว่าชอยร่วมฤดีกว้าง ๑๐ เมตรตลอดแนวจริงหรือไม่ แต่สำนักงานเขตปทุมวันก็ไม่สามารถหาหลักฐานมาแสดงได้ นอกจากแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่ารอหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง นอกจากนี้ กรณีที่สำนักงานเขตปทุมวันอ้างว่ามีการบุกรุกที่สาธารณะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ต้องขอให้สำนักงานเขตปทุมวันส่งหลักฐานการบุกรุกที่สาธารณะทั้งตามสภาพความจริงและหลักฐานตามกฎหมาย และแสดงหลักฐานของชอยร่วมฤดีที่มีความกว้าง ๑๐ เมตร มาก่อนวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ หรือไม่ โดยให้เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลทะเบียนที่สาธารณะประโยชน์ของสำนักงาน

/เขตปทุมวัน...

เขตปทุมวันนำหลักฐานมาสนับสนุนหนังสือรับรองเขตทาง ที่ กท ๔๔๐๓/๔๓๖๐ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๘ ที่ให้คำรับรองว่าได้ตรวจสอบความกว้างของซอยร่วมฤดีแล้ว ปรากฏว่า ซอยร่วมฤดีมีความกว้าง ๑๐.๐๐ เมตร ผิวจราจรกว้าง ๗.๕ เมตร ตลอดแนว อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่หยิบยกหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบให้ประกอบการพิจารณาว่า หนังสือรับรองเขตทางของซอยร่วมฤดีนั้นถูกต้องหรือไม่ แต่กลับไปพิจารณาตามคำชี้แจง ด้วยวาจาของสำนักงานเขตปทุมวันและผู้ร้องสอด โดยผู้ฟ้องคดีได้นำข้อเท็จจริงจากหลักฐานหนังสือของกรมที่ดินและผลการรังวัดที่ผู้ฟ้องคดีนำส่งผลการรังวัด ๒ ครั้ง โดยสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครที่แสดงชัดเจนว่าความกว้างของซอยร่วมฤดีจากบริเวณ ก่อสร้างถึงปากซอยร่วมฤดีกว้างไม่ถึง ๑๐ เมตร ตลอดแนว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ ต้องนำหลักฐานการรังวัดนี้และหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดีมอบให้นำมาพิจารณา ถ้ายังเห็นว่า หลักฐานไม่พอในการวินิจฉัยก็ควรต้องรอเรื่องการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงก่อนมี คำวินิจฉัย นอกจากนี้ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่ายังขาดหลักฐานก็สามารถออกหนังสือ ให้สำนักงานเขตปทุมวันส่งหลักฐานที่เห็นว่าจำเป็นและทวงถามหนังสือตอบจากกรมที่ดิน เรื่องการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๑ ที่สำนักงานเขตปทุมวัน ได้รับแล้วก่อนที่จะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ เนื่องจากหนังสือฉบับนี้ มีสาระสำคัญที่แสดงว่าการออกหนังสือรับรองเขตทางซอยร่วมฤดีกว้าง ๑๐.๐๐ เมตร ตลอดแนวนั้น ไม่ถูกต้อง ซึ่งกรณีนี้ผู้อำนวยการเขตปทุมวันได้รับหนังสือตอบจากกรมที่ดิน ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๕๑๑.๔/๒๕๐๖๓ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๑ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๑ ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ แต่กลับไม่แจ้งต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ไม่ทวงถามเอกสารสำคัญจากกรมที่ดินที่แจ้งว่า ไม่จำเป็นต้องออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง แต่ได้ยืนยันความกว้างของการรังวัดตาม หนังสือของกรมที่ดินกรุงเทพมหานคร ที่ มท ๐๕๑๐/ร.ว./๖๑๐ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าซอยร่วมฤดีกว้างไม่ถึง ๑๐.๐๐ เมตร ตลอดแนว ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้สำนักงานเขตปทุมวันไปตรวจสอบ ย่อมไม่ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตามความเป็นจริง เนื่องจากสำนักงานเขตปทุมวันต้องยืนยันความกว้าง ๑๐ เมตร มาตลอด กรณีจึงเป็นการ กระทำที่ไม่สุจริตและเอื้อประโยชน์แก่ผู้ร้องสอดทั้งสอง และเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีต้องอุทธรณ์ คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขึ้นมาอีกครั้ง การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงขัดต่อเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๑ ที่ประสงค์

/จะให้...

จะให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาททางปกครองให้เสร็จสิ้นไปตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองแก้อุทธรณ์ว่า เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๑ ประกอบกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗ การพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในเรื่องนี้ มีประเด็นสำคัญที่ต้องวินิจฉัยว่าที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคารของผู้ร้องสอดทั้งสอง ซึ่งเป็นอาคารสูงและอาคารขนาดใหญ่พิเศษติดถนนสาธารณะที่มีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๒ หรือไม่ ซึ่งในกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ นอกจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายแล้ว ยังได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับกว้างของเขตทางซอยร่วมฤดี ทั้งจากสำนักงานเขตปทุมวันซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ดูแลรักษาที่สาธารณะซอยร่วมฤดี จากสำนักงานโยธาซึ่งเป็นผู้พิจารณาค่าขออนุญาตก่อสร้างและตัดแปลงอาคารของผู้ร้องสอดทั้งสอง และจากสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นผู้ทำการรังวัดตรวจสอบเขตทางซอยร่วมฤดี ตลอดจนได้พิจารณาพยานหลักฐาน เอกสารต่างๆ จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้ข้อเท็จจริงที่เป็นที่ยุติ เนื่องจากข้อเท็จจริงที่ได้จากพยานหลักฐานของแต่ละฝ่ายมีความขัดแย้งกัน กล่าวคือ (๑) ก่อนยื่นแจ้งความประสงค์ก่อสร้างอาคารพิพาท ผู้ร้องสอดที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๘ ถึงผู้อำนวยการเขตปทุมวัน ขอให้ตรวจสอบความกว้างของซอยร่วมฤดีตั้งแต่บริเวณที่จะทำการก่อสร้างอาคารยาวต่อเนื่องโดยตลอดไปถึงถนนเพลินจิต ซึ่งสำนักงานเขตปทุมวันได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๘ แจ้งว่าตรวจสอบความกว้างของซอยดังกล่าวแล้วปรากฏว่า เขตถนนมีความกว้าง ๑๐.๐๐ เมตร ผิวจราจรกว้าง ๗.๕๐ เมตร ตลอดแนว (๒) ทะเบียนควบคุมที่สาธารณะของสำนักงานเขตปทุมวัน หรือทะเบียนข้อมูลถนน ตรอก ซอย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร (กลุ่มรัตนโกสินทร์ จำนวน ๓ เขต) ข้อมูล ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ ซอยร่วมฤดีมีความกว้างของเขตทางประมาณ ๑๐.๐๐ เมตร (๓) สำนักงานเขตปทุมวันมีหนังสือแจ้งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่าสภาพทางกายภาพปัจจุบันวัดได้จริง ซอยร่วมฤดีมีเขตทางสาธารณะกว้างประมาณ ๗.๘๐ เมตร ถึง ๑๐.๔๐ เมตร ส่วนผิวจราจรกว้างประมาณ ๖.๑๐ เมตร ถึง ๖.๓๐ เมตร (๔) รูปแผนที่

/กระดาษาบาง...

กระตาศบาง (ร.ว.๙) ระบุว่า แนวเขตที่เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตปทุมวันนำชี้ทำการรังวัดชอยร่วมฤดี มีความกว้าง ๑๐.๐๐ เมตร โดยตลอด ซึ่งเจ้าของที่ดินข้างเคียงไม่ได้ลงชื่อรับรองรับทราบ แนวเขต (๕) บริษัท แสนสิริ จำกัด ได้เคยขอให้ผู้อำนวยการเขตปทุมวันตรวจสอบความกว้างของชอยร่วมฤดีเพื่อขออนุญาตก่อสร้างอาคารชุด ซึ่งสำนักงานเขตปทุมวันได้มีหนังสือที่ กท ๔๔๐๓/๑๔๘๓ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๑ แจ้งว่าได้ตรวจสอบความกว้างของชอยร่วมฤดีเฉพาะช่วงที่ทำการก่อสร้างถึงถนนวิฑูโดยอ้างและยึดถือความกว้างตามประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง ลงทะเบียนทางหลวงเทศบาล ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๒๗ ระบุความกว้างของเขตทางชอยร่วมฤดีเป็นช่วงๆ (๘.๕๐ เมตร ถึง ๑๐.๐๐ เมตร) เฉพาะช่วงดังกล่าวซึ่งยาวประมาณ ๒๕๐ เมตร เท่านั้น ที่มีความกว้างถึง ๑๐.๐๐ เมตร ชอยร่วมฤดีที่เหลือกว้างไม่ถึง ๑๐.๐๐ เมตร (๖) ประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง ลงทะเบียนทางหลวงเทศบาล ฉบับลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๒๗ ในลำดับที่ ๖.๑ ระบุชอยร่วมฤดีจากถนนเพลินจิตถึงชอยร่วมฤดี ๓ มีความกว้าง ๘.๕๐ เมตร เมื่อความกว้างของเขตทางชอยร่วมฤดียังไม่เป็นที่ยุติ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กลับออกหนังสือแจ้งข้อทักท้วงให้ผู้ร้องสอดทั้งสองแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณแบบแปลนตามมาตรา ๓๙ ตรี วรรคสอง โดยอ้างแต่เพียงว่าสำนักงานเขตปทุมวันได้ตรวจสอบความกว้างของชอยร่วมฤดีมีเขตทางตามสภาพจริงกว้าง ๗.๘๐ เมตร ถึง ๑๐.๔๐ เมตร ทำให้อาคารที่ยื่นแจ้งขັดกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕)ฯ ข้อ ๒ โดยที่ยังมิได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงเป็นการพิจารณาทางปกครองที่ไม่ต้องด้วยมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อหนังสือแจ้งข้อทักท้วงดังกล่าวเป็นคำสั่งที่มีผลกระทบต่อสิทธิของบุคคลผู้รับคำสั่ง จึงมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อเป็นการออกคำสั่งที่ขาดข้อเท็จจริง ข้อพิจารณาหรือข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจออกคำสั่งทางปกครอง จึงเป็นคำสั่งที่มีชอบตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำวินิจฉัยให้เพิกถอนหนังสือแจ้งข้อทักท้วงดังกล่าวเฉพาะรายการที่ระบุว่า เขตทางสาธารณะชอยร่วมฤดีตามสภาพจริงกว้าง ๗.๘๐ เมตร ถึง ๑๐.๔๐ เมตร ทำให้อาคารที่ยื่นแจ้งขັดกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕)ฯ ข้อ ๒ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงให้เป็นที่ยุติแล้วจึงดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป จึงเป็นการกระทำที่ชอบ

/ด้วยกฎหมาย...

ด้วยกฎหมายแล้ว นอกจากนี้ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับฟังเฉพาะพยานหลักฐานของสำนักงานเขตปทุมวันและของผู้ร้องสอดทั้งสอง ย่อมรับฟังได้ว่าเขตทางซอยร่วมฤดีมีความกว้าง ๑๐.๐๐ เมตร ตลอดแนว และมีคำวินิจฉัยให้เพิกถอนหนังสือแจ้งข้อทักท้วงดังกล่าวโดยไม่จำเป็นต้องสั่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงให้เป็นที่ยุติแล้วจึงดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปแต่อย่างใด การที่ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงให้เป็นที่ยุติจึงเป็นการพิจารณาและรับฟังพยานหลักฐานของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายแล้ว ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่รอให้มีการส่งหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงนั้น เป็นข้ออ้างที่มีความสับสน เนื่องจากในชั้นการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าซอยร่วมฤดีจะไม่มี การออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับรอการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง... ซึ่งเป็นการขัดแย้งอย่างเห็นได้ชัดกับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างในคำอุทธรณ์ นอกจากนี้ เมื่อปรากฏว่าศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๗๕/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่ ๒๐๘/๒๕๕๕ ซึ่งมีผู้อำนวยการเขตปทุมวันเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อันเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับคดีนี้ โดยพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และหรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้อำนาจตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ดำเนินการกับผู้ร้องสอดทั้งสองแล้วแต่กรณี อันเป็นการสมประโยชน์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว แม้ศาลปกครองชั้นต้นจะมีคำพิพากษายกฟ้องในส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคดีนี้ก็หาได้เป็นสาระอันควรที่ผู้ฟ้องคดีจะหยิบยกขึ้นมาเพื่ออุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุดอีกต่อไป ทั้งนี้ ตามมาตรา ๗๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นโดยให้ยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ร้องสอดทั้งสองแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงหรือกระทำการใดๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ตามอำนาจหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๑ กำหนดไว้ครบถ้วนทุกประการ กล่าวคือ ในการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยในการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมาให้ถ้อยคำเพื่อประกอบการพิจารณาเรื่องของความกว้างของเขตทางซอยร่วมฤดีแล้วแต่ยังไม่เป็นที่ยุติ ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นสาระสำคัญที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะต้องพิจารณา

/ให้แนชัด...

ให้แนชต์ก่อนจะออกคำสั่งทางปกครอง การมีหนังสือแจ้งข้อทักท้วงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยที่ยังไม่ได้ดำเนินการรังวัดสอบเขตเพื่อให้ปรากฏข้อเท็จจริงที่แนชต์เกี่ยวกับความกว้างของเขตทางซอยร่วมฤดีที่มีความกว้างเท่าใด จึงเป็นการพิจารณาทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้วินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งแจ้งข้อทักท้วงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวเพื่อให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ยุติก่อนแล้วให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปนั้น จึงเป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามที่มาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติไว้ครบถ้วนแล้ว อีกทั้ง อำนาจในการตรวจสอบความกว้างของซอยร่วมฤดีเป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้มีอำนาจออกคำสั่งตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารคือผู้อำนวยการเขตปทุมวัน ซึ่งอำนาจและหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีเพียงการวินิจฉัยความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเท่านั้น ซึ่งการให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องขอความร่วมมือจากเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และเจ้าพนักงานที่ดิน เพื่อขอให้ร่วมกันดำเนินการรังวัดสอบเขตทางสาธารณะตามหลักวิชาการ มาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มิได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจและหน้าที่ในการตรวจสอบความกว้างของเขตทางซอยร่วมฤดีดังที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนอุทธรณ์ไม่ ประกอบกับในชั้นการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจพยานหลักฐานเอกสารต่างๆ ที่คู่กรณีทุกฝ่ายได้อ้างอิง พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายไว้ครบถ้วนทุกประการ ซึ่งหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้หยิบยกหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบให้นำมาประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ ข้อเท็จจริงในส่วนของความกว้างของซอยร่วมฤดีย่อมรับฟังเป็นที่ยุติได้ว่ามีความกว้าง ๑๐.๐๐ เมตร ตลอดแนว ตามทะเบียนข้อมูลถนน ตรอก ซอยในพื้นที่กรุงเทพมหานคร (กลุ่มรัตนโกสินทร์ ๓ เขต) ข้อมูล ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ และยังทำให้การก่อสร้างอาคารของผู้ร้องสอดทั้งสองไม่ขัดต่อข้อ ๒ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕)ฯ อีกด้วย และแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้รับหนังสือของกรมที่ดิน ด่วนที่สุด ที่ ๐๕๑๑.๔/๒๕๐๖๓ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๑ จากสำนักงานเขตปทุมวัน แต่ก็ไม่อาจ

/ทำให้...

ทำให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความกว้างของซอยร่วมฤดีนั้นรับฟังได้ยุติ ซึ่งการตรวจสอบความกว้างของซอยร่วมฤดีเป็นอำนาจและหน้าที่โดยตรงของผู้อำนวยการเขตปทุมวันและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะต้องร่วมกันพิจารณาสรุปให้ได้ข้อเท็จจริงที่แน่ชัดเสียก่อน ดังนั้นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้เรียกหรือร่อนหนังสือตอบจากกรมที่ดินหาใช่เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ร้องสอดที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๘ ถึงผู้อำนวยการเขตปทุมวัน สอบถามความกว้างของซอยร่วมฤดีตั้งแต่บริเวณที่จะทำการก่อสร้างอาคารยาวต่อเนื่องโดยตลอดไปถึงถนนเพลินจิต ผู้อำนวยการเขตปทุมวันจึงมีหนังสือ ที่ กท ๔๔๐๓/๔๓๖๐ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๘ แจ้งผลการตรวจสอบว่า ซอยร่วมฤดีเขตถนนมีความกว้าง ๑๐.๐๐ เมตร ผิวจราจรกว้าง ๗.๕๐ เมตร ตลอดแนว ผู้ร้องสอดที่ ๑ จึงยื่นแจ้งความประสงค์ก่อสร้างอาคารต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อสร้างอาคารสูง ๑๘ ชั้น จำนวน ๑ หลัง เพื่อใช้เป็นอาคารพาณิชย์ – อยู่อาศัย (๗๘ ห้อง) พื้นที่ ๒๙,๕๐๒ ตารางเมตร ในซอยร่วมฤดี โดยใช้หนังสือรับรองความกว้างเขตทางดังกล่าวเป็นเอกสารประกอบการยื่นแจ้งและได้รับใบแจ้งตามแบบ กทม.๖ เลขที่ ๕๒๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๘ หลังจากนั้น ผู้ร้องสอดที่ ๒ ได้ยื่นแจ้งความประสงค์ก่อสร้างอาคารต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อสร้างอาคารสูง ๒๔ ชั้น จำนวน ๑ หลัง เพื่อใช้เป็นโรงแรมขนาด ๗๖ ห้อง พื้นที่ ๒๘,๘๘๗ ตารางเมตร ในซอยร่วมฤดีบริเวณแยกซอยร่วมฤดี ๒ และตั้งอยู่ติดกับที่ดินแปลงที่ตั้งอาคารของผู้ร้องสอดที่ ๑ โดยใช้หนังสือรับรองเขตทางให้แก่ผู้ร้องสอดที่ ๑ เป็นเอกสารประกอบการยื่นแจ้งเช่นกัน และได้ใบรับแจ้งตามแบบ กทม.๖ เลขที่ ๖๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือร้องเรียนไปยัง

/ผู้อำนวยการ...

ผู้อำนวยการเขตปทุมวันขอให้ตรวจสอบความกว้างของซอยร่วมฤดีและซอยร่วมฤดี ๒ ผู้อำนวยการเขตปทุมวันได้มีหนังสือ ที่ กท ๔๔๐๓/๑๙๗๒ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ได้ตรวจสอบความกว้างของซอยร่วมฤดีและซอยร่วมฤดี ๒ แล้ว ปรากฏผลตามเอกสารหลักฐานทะเบียนควบคุมที่สาธารณะของสำนักงานเขตปทุมวัน หรือทะเบียนข้อมูลถนน ตรอก ซอย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร (กลุ่มรัตนโกสินทร์จำนวน ๓ เขต) ข้อมูล ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ ดังนี้ ซอยร่วมฤดีมีความกว้างของเขตทางประมาณ ๑๐.๐๐ เมตร แต่สภาพปัจจุบันวัดได้จริง มีเขตทาง ๗.๘๐ เมตร ถึง ๑๐.๔๐ เมตร ส่วนผิวจราจรกว้างประมาณ ๖.๑๐ เมตร ถึง ๖.๓๐ เมตร ซอยร่วมฤดี ๒ มีความกว้างของเขตทางประมาณ ๘.๐๐ เมตร สภาพปัจจุบันวัดได้ประมาณ ๖.๓๕ เมตร ถึง ๗.๑๐ เมตร ส่วนผิวจราจรกว้างประมาณ ๖.๓๕ เมตร ถึง ๗.๑๐ เมตร (ไม่มีทางเท้า) และได้มีหนังสือ ที่ กท ๔๔๐๓/๓๒๔๒ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงสำนักการโยธาแจ้งผลการตรวจสอบความกว้างถนนซอยร่วมฤดีว่า ความกว้างตามเอกสารหลักฐานทะเบียนควบคุมที่สาธารณะที่สำนักงานเขตปทุมวันใช้อยู่ ซอยร่วมฤดีมีความกว้างของเขตทาง ๑๐.๐๐ เมตร จากการตรวจสอบสภาพความเป็นจริง โดยวัดครอบฉากจากรั้วฝั่งตรงข้ามมายังรั้วของผู้ร้องสอดที่ ๑ ได้ความกว้างประมาณ ๑๐.๐๐ เมตร ตลอดซอยร่วมฤดีมีความกว้างไม่แน่นอน วัดตามจริงมีเขตทางกว้าง ๗.๘๐ เมตร ถึง ๑๐.๔๐ เมตร สำนักการโยธาจึงมีหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๓๑๔๖ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ และหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๓๑๕๐ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ แจ้งผู้ร้องสอดทั้งสอง ให้พิจารณาทบทวนการก่อสร้างอาคารเนื่องจากเป็นอาคารที่ขัดกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ไม่สามารถพิจารณาอนุญาตให้ก่อสร้างดัดแปลงอาคารได้ พร้อมกันนี้สำนักการโยธามีหนังสือถึงผู้อำนวยการเขตปทุมวันว่าอาคารพิพาทของผู้ร้องสอดทั้งสองเข้าข่ายขัดกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าวและให้พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แล้วแต่กรณี ผู้ร้องสอดทั้งสองจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ อุทธรณ์หนังสือแจ้งข้อทักท้วงดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วมีมติไม่รับพิจารณาอุทธรณ์ หลังจากนั้น ผู้ร้องสอดที่ ๑ ได้ยื่นแจ้งความประสงค์ดัดแปลงอาคารต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยขอเปลี่ยนแปลงฐานรากและโครงสร้างชั้นใต้ดิน และได้รับใบรับแจ้งตามแบบ กทม.๖ เลขที่ ๕๒๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ และผู้ร้องสอดที่ ๒ ได้ยื่นแจ้งความประสงค์ดัดแปลงอาคารต่อ

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยขอตัดแปลงอาคารจากเดิมห้องพัก ๗๖ ห้อง เพิ่มเป็น ๒๑๔ ห้อง และได้รับใบรับแจ้งตามแบบ กทม.๖ เลขที่ ๕๑๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๘๐ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ แจ้งข้อทักท้วงให้ผู้ร้องสอดที่ ๑ แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณแบบแปลนให้ถูกต้องจำนวน ๑๗ รายการ ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ โดยรายการที่ ๑๗ ระบุว่า อาคารที่ยื่นแจ้งขจัดกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕)ฯ ข้อ ๒ เนื่องจากสำนักงานเขตปทุมวันได้ตรวจสอบความกว้างของถนนซอยร่วมฤดี เขตทางตามสภาพจริงกว้าง ๗.๘๐ เมตร ถึง ๑๐.๔๐ เมตร และมีหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๗๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ให้ผู้ร้องสอดที่ ๒ แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณแบบแปลนให้ถูกต้องจำนวน ๒๐ รายการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันได้รับหนังสือ โดยรายการที่ ๒๐ ระบุว่าอาคารที่ยื่นแจ้งขจัดกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕)ฯ ข้อ ๒ เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๕๖๘๒ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้อำนวยการเขตปทุมวันดำเนินการกับอาคารพิพาทของผู้ร้องสอดทั้งสองตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้วแต่กรณี ผู้ร้องสอดทั้งสองจึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ อุทธรณ์หนังสือแจ้งข้อทักท้วงดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๑๐๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ ให้เพิกถอนหนังสือแจ้งข้อทักท้วงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๘๐ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ เฉพาะรายการแนบท้ายคำสั่งข้อ ๑๗ และมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๑๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ ให้เพิกถอนหนังสือแจ้งข้อทักท้วงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๗๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ เฉพาะรายการแนบท้ายคำสั่งข้อ ๒๐ โดยคำวินิจฉัยอุทธรณ์ทั้งสองได้วินิจฉัยให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงให้เป็นที่ยุติแล้วจึงดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๗๑๐/๔๕๙๔ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ และมีหนังสือ ที่ มท ๐๗๑๐/๔๕๙๕ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์กรณีดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ทราบ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามคนเห็นว่าคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงจากหลักฐานเอกสารและพยานบุคคลให้ถูกต้องครบถ้วน ซึ่งเป็นคำวินิจฉัยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องเป็นคดีนี้

/คดีมีประเด็น...

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๐๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๑๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ (๒) มีหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งให้บุคคลดังกล่าวส่งเอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ (๓) สอบถามข้อเท็จจริงหรือกระทำการใดๆ เท่าที่จำเป็น เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ วรรคสอง บัญญัติว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๓) กรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือผู้ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมายจะเข้าไปในอาคารหรือบริเวณที่ตั้งอาคาร อันเป็นมูลกรณีแห่งการอุทธรณ์ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกก็ได้ มาตรา ๕๑ ทวิ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมายก็ได้ และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ “การพิจารณาทางปกครอง” หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง มาตรา ๒๘ บัญญัติว่า ในการพิจารณาทางปกครอง เจ้าหน้าที่อาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือพยานหลักฐานของคู่กรณี มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่ต้องพิจารณาพยานหลักฐานที่ตนเห็นว่าจำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง ในการนี้ ให้รวมถึงการดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง (๒) รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของคู่กรณีหรือของพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่คู่กรณีกล่าวอ้าง เว้นแต่เจ้าหน้าที่เห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็น ฟุ่มเฟือย หรือเพื่อประวิงเวลา (๓) ขอข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากคู่กรณี พยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ (๔) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง (๕) ออกไปตรวจสอบสถานที่

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เดิมผู้ร้องสอดที่ ๑ ได้ยื่นแจ้งความประสงค์ก่อสร้างอาคารต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก่อสร้างอาคารสูง ๑๘ ชั้น จำนวน ๑ หลัง เพื่อใช้เป็นอาคารพาณิชย์ – ที่อยู่อาศัย (๗๘ ห้อง) พื้นที่ ๒๙,๕๐๒ ตารางเมตร ในชอยร่วมฤดี ตามใบรับหนังสือแจ้งความประสงค์จะก่อสร้างอาคารฯ (แบบ กทม.๖) เลขที่ ๕๒๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๘ และผู้ร้องสอดที่ ๒ ได้ยื่นแจ้งความประสงค์ก่อสร้างอาคารต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก่อสร้างอาคารสูง ๒๔ ชั้น จำนวน ๑ หลัง เพื่อใช้เป็นโรงแรม (๗๖ ห้อง) พื้นที่ ๒๘,๙๘๗ ตารางเมตร ในชอยร่วมฤดี ตามใบรับหนังสือแจ้งความประสงค์จะก่อสร้างอาคารฯ (แบบ กทม.๖) เลขที่ ๖๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ต่อมา ผู้ร้องสอดที่ ๑ ได้ยื่นแจ้งความประสงค์ดัดแปลงอาคารต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยขอเปลี่ยนแปลงฐานรากและโครงสร้างชั้นใต้ดินของอาคารเดิม ตามใบรับหนังสือแจ้งความประสงค์จะก่อสร้างอาคารฯ (แบบ กทม.๖) เลขที่ ๕๒๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ และผู้ร้องสอดที่ ๒ ได้ยื่นแจ้งความประสงค์ดัดแปลงอาคารต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยขอดัดแปลงอาคารจากเดิมห้องพัก ๗๖ ห้อง เพิ่มเป็น ๒๑๔ ห้อง ตามใบรับหนังสือแจ้งความประสงค์จะก่อสร้างอาคารฯ (แบบ กทม.๖) เลขที่ ๕๑๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๘๐ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ให้ผู้ร้องสอดที่ ๑ แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณแบบแปลนให้ถูกต้องจำนวน ๑๗ รายการ ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ โดยรายการที่ ๑๗ ระบุว่า อาคารที่ยื่นแจ้งขัดกฏกระทรวงฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕)ฯ ข้อ ๒ เนื่องจากสำนักงานเขตปทุมวันได้ตรวจสอบความกว้างของถนนชอยร่วมฤดี เขตทางตามสภาพจริงกว้าง ๗.๘๐ เมตร ถึง ๑๐.๔๐ เมตร และมีหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๗๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ให้ผู้ร้องสอดที่ ๒ แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณแบบแปลนให้ถูกต้องจำนวน ๒๐ รายการ ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ โดยรายการที่ ๒๐ ระบุว่า อาคารที่ยื่นแจ้งขัดกฏกระทรวงฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕)ฯ ข้อ ๒ โดยมีเหตุผลเช่นเดียวกันกับหนังสือแจ้งผู้ร้องสอดที่ ๑ ผู้ร้องสอดทั้งสองจึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ อุทธรณ์หนังสือแจ้งข้อทักท้วงดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งในการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ วินิจฉัยว่าเมื่อการแจ้งข้อทักท้วงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำสั่งทางปกครองที่มีผลกระทบสิทธิของผู้ได้รับคำสั่ง จึงต้องมีข้อเท็จจริงที่ชัดเจนและเพียงพออันเป็นสาระสำคัญในการออกคำสั่งทางปกครอง

/ตามมาตรา ๓๗...

ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อข้อเท็จจริงในเรื่องความกว้างของซอยร่วมฤดี ซึ่งเป็นสาระสำคัญอันเป็นเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะต้องพิจารณาในการแจ้งข้อทักท้วงในการก่อสร้างอาคารยังไม่เป็นที่ยุติ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๙๐ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ แจ้งข้อทักท้วงให้ผู้ร้องสอดที่ ๑ แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณแบบแปลนตามรายการข้อ ๑๗ และมีหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๙๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ แจ้งข้อทักท้วงให้ผู้ร้องสอดที่ ๒ แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณแบบแปลนตามรายการข้อ ๒๐ โดยอ้างว่าสำนักงานเขตปทุมวันได้ตรวจสอบความกว้างของซอยร่วมฤดี เขตทางตามสภาพจริงกว้าง ๗.๘๐ เมตร ถึง ๑๐.๔๐ เมตร ทำให้อาคารที่ยื่นแจ้งฯ ขัดกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕)ฯ ข้อ ๒ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และวินิจฉัยให้เพิกถอนหนังสือแจ้งข้อทักท้วงทั้งสองฉบับดังกล่าว เฉพาะรายการแนบท้ายคำสั่งข้อ ๑๗ และข้อ ๒๐ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงให้เป็นที่ยุติแล้วจึงดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๑๐๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๑๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามคนอุทธรณ์ว่าในการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้สอบถามข้อเท็จจริงหรือกระทำการใดๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ โดยการเรียกให้สำนักงานเขตปทุมวันหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องแสดงหลักฐานเกี่ยวกับความกว้างของซอยร่วมฤดีให้ได้ข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติ จึงเป็นการไม่วินิจฉัยข้อพิพาทให้เสร็จสิ้นตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสอดทั้งสองอ้างว่าในการพิจารณาอุทธรณ์ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับความกว้างของเขตทางซอยร่วมฤดีแล้วนอกจากการพิจารณาพยานหลักฐานของคู่กรณีและรับฟังคำชี้แจงจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย การมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เพิกถอนหนังสือแจ้งข้อทักท้วงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจออกหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งให้บุคคลดังกล่าวส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือกระทำการใดๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ รวมทั้งมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้น

/คณะหนึ่ง...

คณะหนึ่งหรือหลายคณะ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย
 ทั้งนี้ ตามมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๑ ทวิ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
 พ.ศ. ๒๕๒๒ และนอกจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติควบคุม
 อาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้อำนาจไว้แล้ว ในการพิจารณาวินิจฉัย
 อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กระทำในรูปของคณะกรรมการเพื่อดำเนินการ
 จัดให้มีคำสั่งทางปกครองซึ่งเป็นการพิจารณาทางปกครองตามความในมาตรา ๕ แห่ง
 พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจ
 ตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้นๆ โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือ
 พยานหลักฐานของคู่กรณี รวมทั้งพิจารณาพยานหลักฐานที่เห็นว่าจำเป็นแก่การพิสูจน์
 ข้อเท็จจริง ซึ่งรวมถึงการแสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง รับฟังพยานหลักฐาน
 คำชี้แจง หรือความเห็นของคู่กรณีหรือของพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่คู่กรณีกล่าวอ้าง
 ขอข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากคู่กรณี พยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ ขอให้ผู้ครอบครอง
 เอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง และออกไปตรวจสอบสถานที่ ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติในมาตรา ๒๘
 และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าในการพิจารณาอุทธรณ์ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณา
 พยานหลักฐาน เอกสารต่างๆ ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ร้องสอดทั้งสอง
 ประกอบกับได้รับฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมด้วยวาจาของนายพินิต เลิศอุดมธนา วิศวกรโยธา ๘ วช
 นายสายัณห์ ทศนโกศล วิศวกรโยธา ๖ วช กองควบคุมอาคาร สำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร
 นายพรเทพ วิริยวัฒน์กุล หัวหน้าฝ่ายโยธา นายบุญช่วย เกิดรัตน์ นายช่างสำรวจ ๖
 สำนักงานเขตปทุมวัน นายศิริชัย วันสม นายช่างรังวัด ๖ สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร
 นายสุชิน วรวงศ์สุ ตัวแทนผู้ร้องสอดทั้งสอง และตัวแทนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งแม้เป็นการพิจารณา
 พยานหลักฐานและสอบถามข้อเท็จจริงจากคู่กรณีทุกฝ่ายรวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ
 ประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์อันเป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติ
 ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้วก็ตาม แต่เมื่อการรับฟังข้อเท็จจริงในชั้นพิจารณาอุทธรณ์
 ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จากพยานหลักฐานของคู่กรณีและการรับฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมจากตัวแทน
 ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะจากคำชี้แจงเพิ่มเติมของตัวแทนของสำนักงานเขตปทุมวัน
 ในฐานะผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดูแลรักษาที่สาธารณะตามมาตรา ๑๒๒ วรรคหนึ่ง

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และจากพยานหลักฐานที่คู่กรณีกล่าวอ้าง ยังคงมีข้อโต้แย้งในประเด็นความกว้างของเขตทางซอยร่วมฤดีจากพยานหลักฐานของแต่ละฝ่าย โดยหลักฐานที่สำนักงานเขตปทุมวันใช้ในการปฏิบัติราชการซึ่งเป็นทะเบียนข้อมูลถนน ตรอก ซอย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร (กลุ่มรัตนโกสินทร์ จำนวน ๓ เขต) ข้อมูล ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ ระบุว่าซอยร่วมฤดีมีความกว้างของเขตทางประมาณ ๑๐.๐๐ เมตร แต่ตามหลักฐานประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง ลงทะเบียนทางหลวงเทศบาล ฉบับลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๒๗ ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครออกโดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๒ (๔) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๘ ในลำดับที่ ๖.๑ ระบุว่าซอยร่วมฤดีจากถนนเพลินจิตถึงซอยร่วมฤดี ๓ มีความกว้าง ๙.๕๐ เมตร ทำให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความกว้างของถนนซอยร่วมฤดีตั้งแต่บริเวณที่ทำการก่อสร้างตัดแปลงอาคารพิพาทของผู้ร้องสอดทั้งสองยาวต่อเนื่องไปจนถึงถนนเพลินจิตมีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า ๑๐.๐๐ เมตร ตามข้อ ๒ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือไม่ อันเป็นประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องวินิจฉัยในชั้นพิจารณาอุทธรณ์เพื่อวินิจฉัยความชอบด้วยกฎหมายของหนังสือแจ้งข้อทักท้วงตามมาตรา ๓๙ ทรี วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งยังไม่เพียงพอที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะพิจารณาวินิจฉัยได้ในกรณีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้เองนอกเหนือจากพยานหลักฐานของคู่กรณีด้วยการออกไปตรวจสอบสถานที่ หรือตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นเพื่อตรวจสอบความกว้างของเขตทางถนนซอยร่วมฤดีจากบริเวณที่ก่อสร้างตัดแปลงอาคารพิพาทยาวต่อเนื่องตลอดจนถึงถนนเพลินจิตหรือถนนวิบูลย์ว่ามีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า ๑๐.๐๐ เมตร ตลอดเส้นทางหรือไม่ ตลอดจนแต่งตั้งและสอบถามพยานผู้เชี่ยวชาญเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความกว้างของเขตทางถนนซอยร่วมฤดีให้ได้ข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๕๑ ทวิ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบกับมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

/พ.ศ. ๒๕๓๙...

พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมด้วยวิธีการตามบทบัญญัติข้างต้นแต่อย่างใด นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงให้เป็นที่ยุติแล้วจึงดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป นั้น อำนาจในการตรวจสอบความกว้างของเขตทางถนนชอยร่วมฤดีซึ่งเป็นที่สาธารณะเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตปทุมวันในฐานะผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลที่สาธารณะตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งในประเด็นนี้ศาลรับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๘๐ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ และหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๗๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ แจ้งข้อทักท้วงให้ผู้ร้องสอดทั้งสองแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณแบบแปลนอาคารและก่อนการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือแจ้งให้สำนักงานเขตปทุมวันตรวจสอบและยืนยันความกว้างของเขตทางชอยร่วมฤดีมาโดยตลอด ปรากฏตามหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๕๕๒๓ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๖๑๕๕ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๑๕๘๓ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๒๒๒๙ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๓๒๓๗ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๓๖๒๒ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๔๐๘๓ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๔๔๗๖ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๕๕๘๐ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๕๗๔๕ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๖๑๘๘ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๖๗๙๓ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๒๗๔๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๑ และหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๔๓๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แต่ไม่ปรากฏว่าสำนักงานเขตปทุมวันได้รายงานผลการตรวจสอบและยืนยันความกว้างของชอยร่วมฤดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบ ประกอบกับกรณีดังกล่าวผู้อำนวยการเขตปทุมวันเคยมีหนังสือ ที่ กท ๔๔๐๓/๓๒๔๒ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๙ รายงานผลการตรวจสอบความกว้างของชอยร่วมฤดีต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า จากการตรวจสอบสภาพความเป็นจริงของชอยร่วมฤดีโดยวัดครอบจากจากรั้วฝั่งตรงข้ามมายังรั้วของ

/ผู้ร้องสอดที่ ๑...

ผู้ร้องสอดที่ ๑ ได้ความกว้างประมาณ ๑๐.๐๐ เมตร ตลอดซอยร่วมฤดีมีความกว้างไม่แน่นอน วัดตามจริงมีเขตทางกว้าง ๗.๘๐ เมตร ถึง ๑๐.๔๐ เมตร ดังนั้น เมื่อสำนักงานเขตปทุมวัน ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ไม่รายงานผลการตรวจสอบและยืนยันความกว้างของซอยร่วมฤดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ตามคำสั่งกรุงเทพมหานครที่ ๒๓๒๒/๒๕๔๒ เรื่อง มอบอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครปฏิบัติราชการแทน ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ข้อ ๓.๒ ที่กำหนดว่า มอบอำนาจให้อำนวยการสำนักการโยธาปฏิบัติราชการแทนในการสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน หรือรายการคำนวณ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๙ ตีแห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงต้องฟังข้อเท็จจริงอันเป็นฐานของการออกคำสั่งทางปกครองว่า ความกว้างเขตทางของซอยร่วมฤดีตามที่สำนักงานเขตปทุมวันได้ตรวจสอบและแจ้งให้ทราบตามหนังสือที่ กท ๔๔๐๓/๓๒๔๒ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ว่าตลอดซอยร่วมฤดีมีความกว้างไม่แน่นอน วัดตามจริงมีเขตทางกว้าง ๗.๘๐ เมตร ถึง ๑๐.๔๐ เมตร ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีอำนาจออกคำสั่งทางปกครองได้ตามหนังสือที่ กท ๐๕๐๗/ก.๑๙๘๐ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ และหนังสือที่ กท ๐๕๐๗/ก.๑๙๗๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ แจ้งข้อทักท้วงให้ผู้ร้องสอดทั้งสองแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณ แบบแปลน ตามรายการข้อ ๑๗ ของผู้ร้องสอดที่ ๑ และตามรายการข้อ ๒๐ ของผู้ร้องสอดที่ ๒ เพราะเหตุสำนักงานเขตปทุมวันได้แจ้งผลการตรวจสอบความกว้างของซอยร่วมฤดีว่าเขตทางตามสภาพจริงกว้าง ๗.๘๐ เมตร ถึง ๑๐.๔๐ เมตร ทำให้อาคารที่ยื่นแจ้งฯ ขัดกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๒ และเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ ทวิ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบกับมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้วไม่ใช่อำนาจตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับความกว้างของเขตทางถนนซอยร่วมฤดีซึ่งเป็นประเด็นในการวินิจฉัย

/ความชอบ...

ความชอบด้วยกฎหมายของหนังสือแจ้งข้อทักท้วงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้เป็นที่ยุติ แต่กลับมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๑๐๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๑๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ ให้เพิกถอนหนังสือแจ้งข้อทักท้วงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๗๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ และหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๘๐ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ เฉพาะรายการแนบท้ายคำสั่งข้อ ๑๗ ของผู้ร้องสอดที่ ๑ และข้อ ๒๐ ของผู้ร้องสอดที่ ๒ โดยอ้างเหตุว่าหนังสือแจ้งข้อทักท้วงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำสั่งทางปกครองที่ยังมีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความกว้างของเขตทางถนนชอยร่วมฤดีไม่ชัดเจนและเพียงพอในการวินิจฉัย และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตรวจสอบข้อเท็จจริงให้เป็นที่ยุติแล้วจึงดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ทั้งที่เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายข้างต้น จึงเป็นคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าในการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาพยานหลักฐาน เอกสารต่าง ๆ จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและยังได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับความกว้างของชอยร่วมฤดีทั้งจากสำนักงานเขตปทุมวัน สำนักงานโยธา และสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครแล้ว นั้น ข้อกล่าวอ้างดังกล่าวจึงฟังไม่ขึ้น

เมื่อศาลได้วินิจฉัยแล้วว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมายและต้องถูกเพิกถอน ทำให้หนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๘๐ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ และหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/ก.๑๙๗๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่แจ้งข้อทักท้วงให้ผู้ร้องสอดทั้งสองแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณแบบแปลนอาคาร เนื่องจากชอยร่วมฤดีมีความกว้างไม่แน่นอน วัดตามจริงมีเขตทางกว้าง ๗.๘๐ เมตร ถึง ๑๐.๔๐ เมตร กลับมามีผลบังคับตามกฎหมาย การที่ผู้ร้องสอดทั้งสองก่อสร้างอาคารที่มีพื้นที่ ๒๙,๕๐๒ ตารางเมตร และพื้นที่ ๒๘,๙๘๗ ตารางเมตร จึงไม่ชอบตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๒ ที่กำหนดว่า ที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งของอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่มีพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ ตารางเมตร ต้องติดถนนสาธารณะที่มีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า ๑๐.๐๐ เมตร ยาวต่อเนื่องกันโดยตลอดจนไปเชื่อมต่อกับถนนสาธารณะอื่นที่มีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า ๑๐.๐๐ เมตร สำหรับคดีนี้ เมื่อศาลได้รับฟังข้อเท็จจริงอันเป็นฐานของการออกคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่าชอยร่วมฤดีมีเขตทางกว้างยาวต่อเนื่องกันโดยตลอดจนไปเชื่อมต่อกับถนนสาธารณะอื่น

/ไม่ถึง...

ไม่ถึง ๑๐.๐๐ เมตร ข้อเท็จจริงเช่นว่านี้และคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ศาล ได้วินิจฉัยว่าชอบด้วยกฎหมายเป็นที่สุดโดยคำพิพากษาของศาลแล้ว และมีผลผูกพัน คู่กรณีทุกฝ่ายให้ต้องปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังนั้น การที่ ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

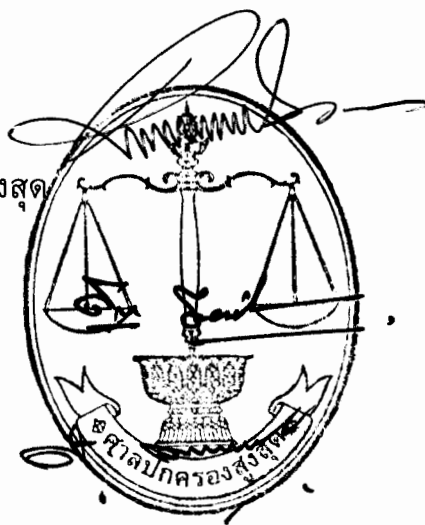
พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนคำวินิจฉัย อุทธรณ์ที่ ๑๐๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๑๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ทั้งสองฉบับดังกล่าว

นายพรชัย มนัสศิริเพ็ญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Prasit Manasiripet

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายไพบูลย์ เสียงก้อง
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุชาติ มงคลเลิศพล
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางมณีวรรณ พรหมน้อย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Man - 11

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายภาณุพันธ์ ชัยรัตน์

